

DELEGATURA

UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 23. 06. 2009r.

RKT-430-03/09/AD

DECYZJA Nr RKT- 17 / 2009

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 z późn. zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu **postępowania przeciwko**:

1. Beacie L., prowadzącej działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa w ramach „Kursor” Spółki Cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik,
2. Piotrowi L., prowadzącemu działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa, w ramach „Kursor” Spółki Cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik,

w sprawie nałożenia **kary pieniężnej** z tytułu zwłoki w wykonaniu wydanej na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-32/2008 z dnia 12. 08. 2008r. trwającej od dnia 01. 10. 2008r. do dnia 27. 04. 2009r.,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na:

1. Beatę L., prowadzącą działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa w ramach „Kursor” Spółki Cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik, **karę pieniężną** w wysokości: 872 zł (słownie: ośmiuset siedemdziesięciu dwóch złotych), co stanowi równowartość 209 euro, za zapłatę której odpowiada ona solidarnie wraz z Piotrem L.,
2. Piotra L., prowadzącego działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa w ramach „Kursor” Spółki cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik, **karę pieniężną** w wysokości 872 zł (słownie: ośmiuset siedemdziesięciu dwóch złotych), co stanowi równowartość 209 euro, za zapłatę której odpowiada on solidarnie wraz z Beatą L.,

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża:

1. Beatę L., prowadzącą działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa działającą w ramach „Kursor” Spółki Cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik, kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-32/2008 z dnia 12. 08. 2008r. oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- kosztów postępowania w kwocie 11,45 zł (słownie: jedenastu złotych czterdziestu pięciu groszy), za zapłatę których odpowiada ona solidarnie wraz z Piotrem L.,
2. Piotra L., prowadzącego działalność gospodarczą pod oznaczeniem „Kursor” Firma Szkoleniowo – Usługowa w ramach „Kursor” Spółki Cywilnej Szkoleniowo – Usługowej, ul. (...) Rybnik, kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-32/2008 z dnia 12. 08. 2008r. oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 11,45 zł (słownie: jedenastu złotych czterdziestu pięciu groszy), za zapłatę których odpowiada on solidarnie wraz z Beatą L.

Uzasadnienie

Dnia 12. 08. 2008r. wydano w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) decyzję nr RKT-32/2008 (zwaną dalej także decyzją), w której nakazano Beacie L. i Piotrowi L. (zwanym dalej przedsiębiorcami) zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na stosowaniu w zawieranych z konsumentami umowach o świadczenie usług edukacyjnych następującego postanowienia wzorca umowy, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.): *„Jednocześnie przyjmuję do wiadomości, że przerwanie nauki (...) nie zwalnia mnie z obowiązku uiszczenia opłaty”*.

W celu sprawdzenia, czy ww. decyzja została wykonana, przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (RKT-403-10/09/AD), w którym wstępnie ustalono, że decyzja nie została wykonana. Wprawdzie już od czasu, gdy toczyło się postępowanie zakończone decyzją, przedsiębiorcy stosują zmieniony wzorzec, to nie podjęli oni żadnych czynności zmierzających do zmiany umów obejmujących zakwestionowane postanowienie, co dało asumpt do wszczęcia niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary.

W toku przedmiotowego postępowania administracyjnego przedsiębiorcy udzieli wyjaśnień oraz przedstawili dokumentację poświadczającą fakt podjęcia działań szczegółowo opisanych poniżej. Po zgromadzeniu materiału dowodowego w sprawie, przedsiębiorcy zostali poinformowani o zakończeniu jego zbierania (dowód: karta nr 115).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Beata L. prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Rybnika pod numerem (...) (dowód: karta nr 7), natomiast Piotr L. prowadzi działalność w oparciu o wpis do tej samej ewidencji pod numerem (...) (dowód: karta nr 8). Oboje prowadzą działalność wspólnie w ramach spółki cywilnej (dowód: karta nr 13), która została wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców Prezydenta Miasta Rybnika pod numerem 0082473 (dowód: karta nr 10).

W ramach tak zorganizowanej działalności przedsiębiorcy świadczą na rzecz konsumentów uczestniczących w kursach nauki jazdy usługi edukacyjne, a przy zawieraniu umów w tym zakresie posługują się oni wzorem umowy o nazwie *Deklaracja przyjęcia na kurs* (zwanym dalej deklaracją, dowód: karta nr 18). Okoliczność posługiwania się przedmiotowym wzorcem przedsiębiorcy udokumentowali przedstawiając umowy faktycznie zawarte z

konsumentami z jego wykorzystaniem (dowód: karty nr 19 - 21). Analiza treści przedłożonego wzoru oraz deklaracji faktycznie podpisanych dokonana w toku postępowania zakończona decyzją nr RKT-32/2008 wykazała, że zawierały one następujące postanowienie: „*Jednocześnie przyjmuję do wiadomości, że przerwanie nauki (...) nie zwalnia mnie z obowiązku uiszczenia opłaty*”, które uznano za tożsame z postanowieniem wpisanym pod numerem 960 do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy Kodeks postępowania cywilnego. Na tej podstawie nakazano przedsiębiorcom zaniechanie stosowania praktyki polegającej na posługiwaniu się ww. postanowieniem.

Przedmiotową decyzję doręczono przedsiębiorcom dnia 18. 08. 2008r., wobec czego stała się ona prawomocna dnia 03. 09. 2008r.

Dnia 09. 02. 2009r. wystąpiono do przedsiębiorców o przekazanie informacji na temat sposobu i zakresu wykonania decyzji nr RKT-32/2008 (dowód: karta nr 14).

W odpowiedzi na to, pismem z dnia 17. 02. 2009r. (dowód: karta nr 15) przedsiębiorcy oświadczyli, w ślad za informacją przekazaną w toku postępowania zakończona decyzją nr RKT-32/2008, że od dnia 05. 07. 2008r. stosują zmieniony wzór deklaracji, który nie obejmuje kwestionowanej regulacji. Na dowód tego przedstawili oni obecnie stosowany wzór deklaracji (dowód: karta nr 18), jak i umowy zawarte z jego wykorzystaniem (dowód: karty nr 19 – 23). Przedsiębiorcy wskazali w piśmie z 17. 02. 2009r., że nadal pozostają związani 156 umowami w brzmieniu sprzed modyfikacji. Umowy te są realizowane, jednakże zakwestionowana regulacja nie jest stosowana.

W tych okolicznościach, pismem z dnia 10. 03. 2009r. (dowód: karta nr 16) zwrócono się do przedsiębiorców o określenie, czy pomimo braku zmiany części umów z konsumentami, podjęli oni jakiekolwiek działania mające na celu zmianę tych umów lub czy zmiany takie są planowane w przyszłości.

W nawiązaniu do powyższego, w piśmie z dnia 18. 03. 2009r. (dowód: karta nr 17) przedsiębiorcy oświadczyli, że większość ze wspomnianych 156 umów można by uznać za zakończone lub zrealizowane w przeważającej części. Sytuacja przedstawia się bowiem tak, że umowy te figurują w ewidencji jako niezakończone z uwagi na to, że uczestnik nie przystąpił do końcowego egzaminu wewnętrznego. Przedsiębiorcy dodali też, że w ich opinii nie dysponują oni instrumentem pozwalającym na nakazanie uczestnikom kursów, aby ci przystąpili do egzaminu w określonym terminie i tym samym zakończyli szkolenie. Istnieje też część osób, które celowo unikają kontaktu z ośrodkiem szkoleniowym, z uwagi na to, że pozostają one dłużnikami szkoły. Przedsiębiorcy ocenili powyżej opisaną sytuację w ten sposób, że osoby, których umowy pozostają w mocy, w większości nie są zainteresowane kontaktem z nimi, gdyż nie są gotowe do przystąpienia do egzaminu lub też nie mają zamiaru wnieść wymaganej części opłaty. Wobec tego nie dokonano zmiany umów zawartych z wykorzystaniem wzoru deklaracji w starym brzmieniu. Ponadto przedsiębiorcy zakwestionowali fakt, że decyzją nr RKT-32/2008 nakazano im zmianę umów obejmujących postanowienie uznane za tożsame z klauzulą wpisaną do rejestru.

Po wszczęciu niniejszego postępowania (dowód: karty nr 1 – 2) przedsiębiorcy przedstawili swoje stanowisko w niniejszej sprawie w piśmie z dnia 27. 04. 2009r. (dowód: karty nr 24 – 25). Oświadczyli oni, że byli przekonani, iż zmiana wzorca wyczerpuje całość nałożonego na nich obowiązku, a wynikało to z niezrozumienia w należyty sposób treści obowiązku określonego decyzją. Byli oni przeświadczeni, że zmiana wzorca była wystarczająca, tym bardziej, że doszło do tego jeszcze przed wydaniem decyzji, której wykonanie jest kontrolowane. Przedsiębiorcy podkreśli ponownie, że kwestionowana regulacja nie znalazła

faktycznego odzwierciedlenia w praktyce i nie zdarzyło się, aby jakikolwiek uczestnik nie otrzymał zwrotu środków pieniężnych w oparciu o tę regulację.

W dalszej części pisma przedsiębiorcy poinformowali, że po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania administracyjnego skorzystali z pomocy profesjonalisty, który wyjaśnił im, że obowiązek wynikający z decyzji obejmuje konieczność zmiany wciąż funkcjonujących umów w starym brzmieniu. Wobec tego niezwłocznie przystąpili oni do podjęcia działań mających na celu wypełnienie tego obowiązku. Czynności rozpoczęto od ustalenia aktualnej listy osób, z którymi łączą ich umowy w starym brzmieniu, w wyniku czego stwierdzono, że osób takich jest 142. Wskutek tego dokonano zmiany 64 umów (dowód: karty nr 34 – 35). W odniesieniu do pozostałych 78 umów, które są zawarte z osobami, z którymi nie udało się nawiązać ani osobistego, ani telefonicznego kontaktu, stosowne informacje o konieczności zmiany umów nadano drogą pocztową wraz z nowym wzorem deklaracji. Okoliczność ta została udokumentowana w ten sposób, że przedsiębiorcy przedstawili listę osób, których umowy wymagały zmiany (dowód: karty nr 30 – 33) oraz potwierdzenia nadania do nich przesyłek listowych z dnia 27. 04. 2009r. (dowód: karty nr 36 – 113).

Przedsiębiorcy wnieśli też o odstąpienie od nałożenia na nich kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu nakazu określonego decyzją nr RKT-32/2008.

W załączeniu przedsiębiorcy przesłali zeznania o wysokości osiągniętych przez nich w 2008r. dochodów (dowód: karty nr 26 – 29).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Ad I 1 - 2

Zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorców, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji wydanych m. in. na podstawie art. 26 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przy czym karę pieniężną nakłada się od daty wskazanej w decyzji.

Kary pieniężne są środkiem służącym egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu, mają zmusić przedsiębiorców do jak najszybszego wykonania decyzji rozstrzygających sprawy merytorycznie. Kary pieniężne pełnią również funkcję represyjną. Nałożenie kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji wymaga uprzedniego wydania decyzji merytorycznej, w której został określony zakres nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku i która stała się prawomocna. Ponadto dla nałożenia kary pieniężnej konieczne jest wszczęcie odrębnego postępowania administracyjnego. Zarzut niewykonania decyzji może zostać postawiony zarówno wtedy, gdy nie wykonano decyzji w całości, wykonano ją częściowo lub wykonano w terminie późniejszym niż określony w decyzji. Prezes Urzędu uznaje, że doszło do należytego wykonania decyzji tylko wówczas, gdy zmiany prowadzą do osiągnięcia stanu postulowanego określonego w decyzji merytorycznej. Przedsiębiorcy mają obowiązek przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Termin wykonania decyzji powinien uwzględniać czas niezbędny do przygotowania się przez przedsiębiorcę do wykonania ciążącego na nim obowiązku, a więc termin musi być realny. Stosownie do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kary należy wziąć pod uwagę w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

W rozważanej sprawie dnia 12. 08. 2008r. została wydana decyzja nr RKT-32/2008, doręczona przedsiębiorcom dnia 18. 08. 2008r., która stała się prawomocna dnia 03. 09. 2008r.

W pkt. I ww. decyzji nakazano przedsiębiorcom zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na stosowaniu w zawieranych z konsumentami umowach o świadczenie usług edukacyjnych następującego postanowienia wzorca umowy, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.): „*Jednocześnie przyjmuję do wiadomości, że przerwanie nauki (...) nie zwalnia mnie z obowiązku uiszczenia opłaty*”.

W decyzji, pomimo doręczenia przez przedsiębiorców zmienionego wzoru deklaracji, nie stwierdzono zaniechania stosowania zarzucanej im praktyki, gdyż w obrocie nadal pozostawały umowy zawarte z konsumentami z wykorzystaniem wzorca w starym brzmieniu. Okoliczność tę opisano w decyzji w następującym fragmencie: „*(...) Wprowadzoną przez przedsiębiorców zmianę należy uznać za wystarczającą, jeśli chodzi o zakres przedstawionego unormowania. Podjęte przez przedsiębiorców czynności nie są jednak wystarczające do tego, aby stwierdzić zaniechanie stosowania rozważanej praktyki. Jak wykazali oni w trakcie postępowania modyfikacji uległ wzorzec, z wykorzystaniem którego zawierane są nowe umowy. Jednocześnie niewłaściwa regulacja nadal funkcjonuje w umowach zawartych przed dniem 05. 07. 2008r. Przedsiębiorcy informowali, że nie będą korzystać z postanowienia, którego dotyczy postawiony im zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i zgodnie z przyjętą u nich praktyką będą zwracać rezygnującym z umów klientom należne kwoty. W związku jednak z tym, że niedozwoloną praktykę stanowi samo stosowanie w umowach niewłaściwych regulacji i zagrożenie ich użycia w praktyce, kwestię tę należało uznać za rozstrzygającą przy orzekaniu o braku zaniechania*”.

Mając na względzie treść sentencji pkt. I decyzji nr RKT-32/2008, w którym stwierdzono stosowanie przez przedsiębiorców praktyki i nakazano zaniechanie jej stosowania, jak i uwzględniając treść uzasadnienia do tejże decyzji, które częściowo przytoczono powyżej, należy stwierdzić, że wyraźnie wskazano w niej, iż zmiana wzorca nie była wystarczająca do stwierdzenia zaniechania stosowania praktyki, gdyż aby mogło to nastąpić, konieczna była również zmiana obowiązujących umów.

W decyzji wyraźnie rozgraniczono kwestię zmiany wzorca oraz zmiany umów, wobec czego jej treść była jednoznaczna. Lektura decyzji powinna więc doprowadzić do konkluzji, że przedsiębiorcy mają obowiązek podjęcia dalszych działań zmierzających do zmiany ich praktyki. Uzasadnieniem dla zwłoki w wykonaniu decyzji nie jest więc fakt, że przedsiębiorcy mylnie odczytali treść kierowanej do nich decyzji.

Ponadto w toku kontroli wykonania decyzji wystąpiono do przedsiębiorców o przekazanie szczegółowych informacji na temat sposobu jej wykonania, w tym przebiegu zmiany wiążących ich umów. Nawet jeśli przedsiębiorcy nie zrozumieli treści decyzji, to na etapie kontroli jej wykonania zwrócono się do nich o wskazanie, czy skoro nie podjęli niezbędnych działań w przeszłości, to może mają opracowany harmonogram przyszłych zmian. Na tym etapie przedsiębiorcy powinni już się upewnić, że zmiana samego wzorca to zbyt mało.

Uzasadnieniem dla zwłoki w wykonaniu decyzji nie jest też to, że jak wskazywali przedsiębiorcy, nie czerpali oni w praktyce korzyści z rozważanej praktyki. Praktyką jest samo stosowanie niedozwolonego postanowienia, a to miało miejsce jeszcze przez kilka miesięcy po wydaniu decyzji.

W niniejszym przypadku bez wątpienia mamy do czynienia ze zwłoką w wykonaniu adresowanej do przedsiębiorców decyzji. Przypomnieć trzeba, że została ona doręczona dnia 18. 08. 2008r., a prawomocna stała się dnia 03. 09. 2008r. Przedsiębiorcy podjęli działania

polegające na przesłaniu zmienionego wzoru deklaracji do osób, z którymi łączyły ich umowy w starym brzmieniu dopiero dnia 27. 04. 2009r. (dowód: karty nr 36 – 113), przy czym wcześniej skontaktowali się z osobami, do których nie było konieczne nadawanie listów poleconych. Zważyć jednak trzeba, że wykonanie decyzji nie wymagało tak długiego czasu. Po pierwsze przedsiębiorcy opracowali prawidłowy w badanym zakresie wzorzec już w czasie postępowania zakończonego decyzją. Tak więc nie musieli oni podejmować żadnych czynności polegających na przygotowaniu nowego wzorca po dacie wydania decyzji, a jedynie na bazie wcześniej powstałego wzorca mogli opracować aneks do umów wcześniej zawartych. To bowiem, czy przedsiębiorcy przedstawiliby konsumentom nowy wzór umowy, czy też wzór aneksu, zależy od woli przedsiębiorców i ich decyzji o sposobie zmiany umów. Ponadto ilość osób, z którymi należało się skontaktować, nie była zbyt duża. W czasie trwania niniejszego postępowania pisemne informacje do osób, z którymi nie udało się skontaktować w innej formie, został przesłane jednego dnia. Wykonanie decyzji musiałoby polegać na sporządzeniu listy osób, których umowy wymagały zmiany, przygotowania stosowanych dokumentów oraz ich wydrukowania oraz skontaktowania się z konsumentami w celu przedstawienia im nowego wzorca umowy, bądź aneksu.

Decyzja powinna być wykonana bez zbędnej zwłoki. W niniejszym przypadku, aby wykonanie decyzji nie zakłóciło ponad potrzebę funkcjonowania prowadzonej przez przedsiębiorców szkoły, przy uwzględnieniu, że decyzja została im doręczona w sezonie letnim, który zwyczajowo jest okresem urlopowym, należało przyjąć, że powinna ona zostać wykonana do końca września 2008r. Tak więc od dnia 01. 10. 2008r. przedsiębiorcy pozostawali w zwłoce w wykonaniu decyzji. Choć zakwestionowali oni w swym piśmie istnienie obowiązku zmiany obowiązujących umów zawartych z wykorzystaniem wzorca obejmującego nieprawidłową regulację, to w czasie trwania przedmiotowego postępowania poinformowali o podjętych przez nich działaniach zmierzających do zmiany umów, a ostatnie działania w tym zakresie podjęto dnia 27. 04. 2009r. W świetle wyżej przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że przedsiębiorcy pozostawali w zwłoce w okresie od dnia 01. 10. 2008r. do 27. 04. 2009r., a zatem przez 209 dni.

Powyżej opisane okoliczności uzasadniają nałożenie na przedsiębiorców kar z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 26 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zadaniem Prezesa Urzędu jest bowiem doprowadzenie do tego, aby podmioty uczestniczące w rynku działały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie jego kompetencji. Instrumentem służącym realizacji tego zadania jest decyzja administracyjna, w której organ administracyjny może nakazać zaniechania stosowania określonych działań, natomiast kary pieniężne nakładane na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów służą wyegzekwowaniu określonych zachowań konkretnych przedsiębiorców, którzy mają wykonać obowiązki wskazane w adresowanych do nich decyzjach administracyjnych. Wprawdzie w rozważanym przypadku przedsiębiorcy doprowadzili do wykonania decyzji nr RKT-32/2008, to wszczęcie niniejszego postępowania w sprawie nałożenia kary było niezbędne do wyegzekwowania pożądanego zachowania. Niniejsza kara pełni funkcję represyjną, stanowi podkreślenie naganności zachowania karanych przedsiębiorców. Jednocześnie karze przypisano funkcję wychowawczą i prewencyjną, gdyż nałożenie sankcji ma przeciwdziałać analogicznym do opisanych w niniejszej decyzji zachowaniom stron w przyszłości. Nie bez znaczenia jest także funkcja wychowawcza kary, która ma oddziaływać na wszystkich innych przedsiębiorców, którzy w przyszłości ewentualnie nie wykonywaliby decyzji Prezesa Urzędu.

Karę za zwłokę w wykonaniu decyzji nakłada się w oparciu o art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za

każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach tej ustawy, przelicza się na złote według kursu średniego walut Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs euro Narodowego Banku Polskiego w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającym rok nałożenia niniejszej kary, a zatem w dniu 31. 12. 2008r., wyniósł 4,1724.

Obie kary, tj. kara pieniężna nakładana na Beatę L. oraz kara nakładana na Piotra L., będą miarkowane w jednakowy sposób, gdyż w obu przypadkach jednakowy jest stan faktyczny, okoliczności sprawy, a zwłoka w wykonaniu decyzji jednakowo obciąża obu przedsiębiorców będących jej adresatami.

Przedsiębiorcy niezwłocznie, jeszcze w toku postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zmienili wzorzec. To stanowiło przejaw woli dostosowania ich praktyki do stanu zgodnego z prawem i wskazuje na to, że co do zasady nie sprzeciwiali się oni zmianie ich wcześniejszego zachowania poprzez kwestionowanie stawianych zarzutów. Jak z resztą sami przedsiębiorcy oświadczyli, ich zaniechanie wynikało z niezrozumienia treści decyzji, natomiast po konsultacji z prawnikiem natychmiast podjęli stosowne czynności. Dodać też trzeba, że po wszczęciu niniejszego postępowania zmiany wymagały 142 umowy, a zatem relatywnie niewielka ilość. Zważyć trzeba też, że z dniem 27. 04. 2009r. przedsiębiorcy zaniechali stosowania kwestionowanej praktyki. Wszystkie ww. okoliczności przemawiają za nałożeniem na przedsiębiorców kar w umiarkowanej wysokości.

W związku z powyższym postanowiono o nałożeniu na Beatę L. kary pieniężnej w wysokości 1 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji, czyli ogółem 209 euro, co dało przy uwzględnieniu ww. kursu niniejszej waluty z dnia 31. 12. 2008r. karę w wysokości 872 zł. Analogicznie sytuacja kształtuje się w przypadku Piotra L., w odniesieniu do którego zdecydowano o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 1 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji, czyli ogółem 209 euro, a więc 872 zł.

Na każdego ze wspólników spółki cywilnej nałożono w niniejszej sprawie oddzielną karę pieniężną z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji, gdyż każdemu ze wspólników przysługuje status przedsiębiorcy. Kary te bezpośrednio wiążą się z prowadzoną przez nich wspólnie działalnością gospodarczą, a zatem z działalnością spółki. W związku z tym należy zwrócić uwagę na art. 864 Kc, zgodnie z którym za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają solidarnie.

Ad II 1 - 2

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu. Postępowanie to wykazało, że przedsiębiorcy nie wykonali decyzji Prezesa Urzędu nr RKT-32/2008 zgodnie z jej treścią, a do zaniechania stosowania niezgodnej z prawem praktyki ostatecznie doprowadzili oni dopiero z dniem 27. 04. 2009r. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z przedsiębiorcami, których wysokość wyniosła 22,90 zł.

Koszty te rozkładają się na obu wspólników spółki cywilnej, wobec czego Beatę L. obciąża się kosztami postępowania w kwocie 11,45 zł, a Piotra L. obciąża się kosztami niniejszego postępowania w wysokości 11,45 zł.

Jednocześnie, podobnie jak w przypadku kar, należy stwierdzić, że powyższe należności wynikają z działalności spółki cywilnej, a zatem na każdym ze wspólników ciąży solidarna odpowiedzialność za spełnienie zobowiązania polegającego na wpłaceniu należności określonej oddzielnie dla każdego z nich.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 Kpc – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 Kpc, należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn